

ning, der har sin Grund i Byernes og Samfundets almindelige Vækst og Udvikling og den deraf følgende Udvikling af Trafikmidlerne, har i denne Tid tillige virket Ønsket inden for store Befolkningskredse om at anbringe Penge i fast Ejendom paa Grund at den udbredte Frygt under Besættelsestiden for en Forringelse af Pengenes Værdi.

Det er til syvende og sidst dette Forhold og ogsaa forskellige andre Forhold, jeg ikke her har Tid til at komme ind paa, der har medvirket til de kolossale Værdistigninger, der er sket, og hvorved mægtige Milliongevinster er opstaaet fra Maaned til Maaned.

Det er over for denne revolutionerende Udvikling af Grundpriserne, man efter min Mening sikkert maa erkende to Ting. For det første at det er nødvendigt, at det Lovforslag, der her foreligger om en Grundværdistigningsafgift, her i Rigsdagen faar et ganske andet Indhold, saa dets Virkning i den af mig anførte Henseende bliver meget betydeligt skærpet, og for det andet at den akutte Situation ogsaa kræver andre Midler, og det var paa dette Punkt, det ærede Medlem Hr. Kristen Ambys Udtalelser efter min Anskuelse var af saa stor Interesse. Det ærede Medlem nævnte her Tanken om en *ekstraordinær Indkomstskat paa den Gevinst, som indkasseres gennem saadanne Grundsalg*, naar Ejendommen, som det ærede Medlem meget rigtigt gav Udtryk for, er gaet over fra Erhvervsvirksomhed til Udstykningsformaal. De Gevinster, der her indkasseres, og som det ærede Medlem ogsaa talte om, synes helt uanstændige i et Samfund, hvor Finansministeren tvinges til at være paa Jagt efter Skat af Indkomster, som Mennesker maa arbejde haardt for at opnaa. Disse Gevinster, siger det ærede Medlem, er der god moralsk Baggrund for at give en ekstra Beskatning. Jeg tror, at den Tanke, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby her fremførte, vil faa Betydning i den kommende Tid, fordi jeg er overbevist om, at de fleste her i Landet vil være enige i, at vi nu meget snart, meget snart maa komme bort fra en Tilstand som den, vi lever under i Øjeblikket, hvor Samfundet og Staten strør om sig med Penge til Opførelse af nye Hjem med Laan og Tilskud for at holde Byggepriserne og Lejeniveauet nede og samtidig opretholder en Tilstand, hvor Byggeriet fordyres og Lejen forhøjes ved, at de, der sælger Grundene, indkasserer disse store, ganske ufortjente Værdier.“

Finansministeren fandt det ønskeligt, at man i et Udvalg søgte at tale sig til Rette om de Spørgsmaal, som havde været fremme i Debatten vedrørende Afgiftens Højde og de to Tillæg efter § 4. Han var enig med den konservative Ordfører i, „at hvis Stat og Kommune kan gøre noget til at effektivisere